

ЗАКОН
О ЗАПОШЉАВАЊУ СТРАНИХ ДРЖАВЉАНА И ЛИЦА
БЕЗ ДРЖАВЉАНСТВА

I - Основне одредбе

Члан 1.

Овим законом прописују се посебни услови, као и поступак и начин запошљавања страних држављана и лица без држављанства у Републици Српској (у даљем тексту: странци).

Странцем, у смислу става 1. овог члана, сматра се свако лице које нема држављанство Босне и Херцеговине, или лице без држављанства.

Члан 2.

Запослењем, у смислу овог закона, сматра се заснивање радног односа на неодређено или одређено вријеме на основу уговора о раду, као и радно ангажовање на основу уговора о обављању повремених и привремених послова (у даљем тексту: уговор).

Члан 3.

Послодавцем у смислу овог закона, сматра се правно или физичко лице које обавља привредну или другу дјелатност и запошљава раднике на територији Републике Српске.

У складу са прописима о раду и запошљавању, као и колективним уговорима и општим актима послодаваца, странци запослени код домаћих правних и физичких лица имају иста права, обавезе и одговорности по основу рада као и запослени држављани Републике Српске, ако међународним споразумима није другачије одређено.

II - Посебни услови за запошљавање странаца

Члан 4.

Поред општих услова утврђених законом, услова одређених колективним уговором и општим актима послодавца, странац мора испуњавати и посебне услове за закључивање уговора о раду;

1. да има одобрени боравак на територији Републике Српске, односно Босне и Херцеговине, у складу са одговарајућим законом .

2. да има важећу радну дозволу, у смислу овог закона.

III – Радна дозвола

Члан 5.

Радну дозволу за закључивање уговора о раду (у даљем тексту: радна дозвола) са странцем, на захтјев послодавца који га запошљава, издаје филијала Завода за запошљавање Републике Српске надлежна према сједишту послодавца.

Уз захтјев за издавање радне дозволе послодавац је дужан приложити:

1) доказ о одобреном боравку странца на територији Републике Српске, односно Босне и Херцеговине или доказ да исти посједује важећу пословну визу.

2) опис посла (радног мјеста) на коме се запошљава странац и врсту стручне спреме која се тражи за обављање тога посла;

3) пријаву о потребном броју радника;

Филијала не може издати радну дозволу у колико на евиденцији незапослених, има лица одговарајуће стручне спреме која испуњавају услове радног мјеста, а која прихватају одређени посао.

Члан 6.

Радна дозвола издата по захтјеву једног послодавца, не може се преносити на другог послодавца.

Радна дозвола не може се издати за лице које борави у Републици Српској, односно Босне и Херцеговине, на основу туристичке визе.

Члан 7.

Радна дозвола издаје се најдуже на вријеме за које је одобрен боравак.

Изузетно од става 1. овог члана, за странца који има одобрен стални боравак на територији Републике Српске, односно Босне и Херцеговине, радна дозвола се може издати на неодређено вријеме.

Члан 8.

Странац који обавља послове утврђене прописима о страним улагањима, и овлаштени представник хуманитарне организације, ослобођени су обавезе прибављања радне дозволе.

- 3 -

Члан 9.

Радна дозвола престаје да важи:

- 1) истеком времена на које је издата;
- 2) престанком важења одобрења боравка на територији Републике Српске;
- 3) престанком важења уговора о раду;
- 4) стављањем ван снаге радне дозволе.

Члан 10.

Странцу који изврши кривично дјело или прекршај који су утврђени правоснажном пресудом или рјешењем за које се може изрећи казна затвора, надлежна филијала Завода за запошљавање ће рјешењем ставити ван снаге важећу радну дозволу и о томе, у року од три дана од дана доношења рјешења, обавијестити послодавца код кога је странац запослен и Републички инспекторат рада.

Надлежни судови су дужни доставити пресуду или рјешење из става 1. овог члана надлежној филијали Завода за запошљавање.

Против рјешења о стављању ван снаге радне дозволе, послодавац или странац, могу изјавити жалбу министарству надлежном за послове рада у року од осам дана од дана пријема рјешења. Рјешење донешено по жалби је коначно и против њега се не може водити управни спор.

Лицу из става 1. овог члана не може се издати нова радна дозвола прије истека једне године од дана одузимања радне дозволе.

IV –Надзор над примјеном закона

Члан 11.

Надзор над примјеном одредаба овог закона врши Републичка инспекција рада у складу са законом.

V –Казнене одредбе

Члан 12.

Новчаном казном у износу од 500 до 15.000 конвертибилних марака казниће се за прекршај послодавац;

1) ако запосли странца без радне дозволе;

- 4 -

2) ако са странцем не закључи уговор о раду, у складу са чланом 2. овог закона;

3) ако странца распореди на послове који нису у складу са радном дозволом и уговором о раду;

4) ако радну дозволу издату странцу пренесе на другог послодавца, противно члану 6. овог закона;

5) ако странцу продужи рад након престанка важења радне дозволе, противно члану 8. овог закона.

Послодавцу који понови прекршај из става 1. овог члана, инспектор рада ће изрећи мјеру забране обављања дјелатности, у трајању од шест мјесеци до три године.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се одговорно лице код послодавца новчаном казном у износу од 500 до 1.500 конвертибилних марака.

VI - Прелазне и завршне одредбе

Члан 13.

Поступци за издавање радних дозвола започети прије ступања на снагу овог закона, окончаће се према прописима који су важили до дана ступања на снагу овог закона.

Члан 14.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Уредба о посебним условима за заснивање радног односа са страним држављанима и лицима без држављанства (“Службени гласник Републике Српске”, број 15/97).

Члан 15.

Овај Закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01- 788/04
Датум: 20. октобар 2004. године

**ПРЕДСЈЕДНИК
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

Душан Стојичић